

Пропозиції
Адміністрації Державної прикордонної служби України
до проекту закону
«Про право на цивільну вогнепальну зброю»
народні депутати України Ігор ФРІС, Максим БУЖАНСЬКИЙ та ін.
реєстраційний номер 5708 від 25.06.2021
до першого читання

1. Адміністрація Державної прикордонної служби України підтримує законопроект із зауваженнями.

2. Як зазначається в пояснювальній записці, метою законопроекту є посилення дотримання режиму законності в питаннях визначення правового режиму власності на зброю, закріплення основних прав та обов'язків громадян і юридичних осіб щодо виробництва, набуття, володіння, розпорядження та використання зброї і боєприпасів, врегулювання інших суспільних відносин, що безпосередньо з цим пов'язані.

1) У преамбулі законопроекту визначено, що він регулює суспільні відносини, що виникають у сфері реалізації права громадян та юридичних осіб в Україні на цивільну вогнепальну зброю, бойові припаси до неї, а також інші суспільні відносини, що безпосередньо з цим пов'язані, у тому числі і відповідно до міжнародних зобов'язань України.

Разом з цим, у законопроекті поряд з терміном «цивільна вогнепальна зброя» застосовуються терміни «вогнепальна цивільна зброя», «вогнепальна зброя», «цивільна зброя», «зброя» та похідні від них, що створює можливість подвійного тлумачення його положень, а також не надає змоги зрозуміти, про яку саме зброю йде в ньому мова.

Так у статті 9 містяться положення щодо спеціального обігу вогнепальної зброї та бойових припасів, які стосуються Збройних Сил України та Міністерства внутрішніх справ України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями. Зі змісту статті незрозуміло, яка вогнепальна зброя мається на увазі – цивільна вогнепальна зброя чи стрілецька (бойова, спеціальна) зброя, яка теж відноситься до вогнепальної зброї, але не є цивільною вогнепальною зброєю.

Відповідно до цього виникає питання до змісту статей 10 та 15 про те, відомості про яку вогнепальну зброю зазначених вище суб'єктів буде необхідно вносити до спеціального розділу Єдиного державного реєстру цивільної вогнепальної зброї.

Крім того, такі норми будуть суперечити положенням частини другої статті 2 цього законопроекту про те, що дія цього Закону не поширюється на зброю та бойові припаси, не віднесені до цивільної вогнепальної зброї та бойових припасів, а також абзацу другому преамбули, відповідно до якого вимоги цього законопроекту не поширюються на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї, утримання стрілецьких тирів, стрільбищ та стендів у Збройних Силах України, військових формуваннях, створених відповідно до законодавства України, органах та

навчальних закладах Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України.

Також доцільно зазначити, що на озброєнні Державної прикордонної служби України як правоохоронного органу спеціального призначення знаходиться вогнепальна зброя, яка не є цивільною вогнепальною зброєю, і, відповідно, дія цього законопроекту не повинна на неї розповсюджуватися. Однак в преамбулі законопроекту відсутнє застереження щодо непоширення його дії на придбання, зберігання, облік та використання вогнепальної зброї, бойових припасів до неї у правоохоронних органах.

Слід також зауважити, що в статті 5 законопроекту однією з категорій цивільної огнепальної зброї визначено автоматичну вогнепальну зброю (категорія А), однак не зазначені умови (цілі, механізм) її застосування.

2) У пункті 1.1 частини першої статті 6 законопроекту пропонується віднести до виробів, які конструктивно схожі зі зброєю і перебувають у цивільному обігу, пневматичну зброю калібру до 4,5 мм (включно) і швидкістю польоту металевого елемента до 100 м/с (включно) та бойові припаси до неї.

Разом з тим, називати в цьому законопроекті кулі, що використовуються для стрільби з пневматичної зброї, «бойовими» некоректно, оскільки в абзаці третьому частини першої статті 1 законопроекту бойові припаси визначено як спеціально виготовлені вироби одноразового використання, призначені для проведення пострілу із вогнепальної зброї снарядом, що одержує направлений рух у стволі за рахунок енергії, що утворюється при згорянні порохового металевого заряду чи спеціальних горючих сумішей, та має достатню кінетичну енергію для ураження цілі, що знаходиться на визначеній відстані.

3) Статтею 9 законопроекту встановлюються загальні засади спеціального обігу вогнепальної зброї та бойових припасів, в якому перебуває зброя юридичних осіб, якщо інформація про неї віднесена до державної таємниці, а також зброя, прийнята на озброєння Збройних Сил України та Міністерства внутрішніх справ України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, правоохоронних та розвідувальних органів, органів спеціального призначення з правоохоронними функціями, Національного банку України, інших державних органів, яким відповідно до законодавства дозволено користуватися зброєю в порядку, встановленому цим законопроектом та іншими законодавчими актами України.

Однак відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 25.02.2015 № 345 «Про затвердження Порядку постачання озброєння, військової і спеціальної техніки та боєприпасів під час особливого періоду, введення надзвичайного стану, проведення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії та у період проведення антитерористичної операції» і від 17.02.2021 № 160 «Про затвердження Порядку проведення випробувань та прийняття на озброєння (постачання) зразків озброєння, військової та спеціальної техніки, засобів і обладнання іноземного виробництва» у Збройних Силах України та інших утворених відповідно до законів України військових формуваннях зброя може бути

прийнята на озброєння, прийнята на постачання та/або допущена до експлуатації.

У зв'язку з цим пропонуємо частину першу статті 9 законопроекту після слів «прийнята на озброєння» доповнити словами «допущена до експлуатації, прийнята на постачання».

Голова Державної прикордонної
служби України
«13» липня 2021 року

Сергій ДЕЙНЕКО